Holland Festival '75

Kamerkoor van de Zweedse Radio I

Amsterdam – De Duif
vrijdag 6 juni 1975 – 20.15 uur

Kamerkoor van de Zweedse Radio I

dirigent: Eric Ericson

Luigi Dallapiccola
1904–1975

Due cori di Michelangelo Buonarroti il Giovane (1933/36)
Il coro delle malmaritate
Il coro dei malammogliati

Claudio Monteverdi
1567–1643

Sestina,
Lagrime d'amante al sepolcro dell'amata (1614)
madrigaalsuite voor gemengd koor

Arne Mellnäs
1933–

Succsim (1965)
voor gemengd koor a cappella

Gioacchino Rossini
1792–1868

La passeggiata
uit Péchés de vieillesse I – Album per canto italiano

pauze

Olivier Messiaen
1908–

Cinq rechants (1948)
voor 12 gemengde solostemmen

Krzysztof Penderecki
1933–

Stabat Mater (1962)
voor drie koren a cappella

Jean Berger
1909–

Psalmo brasileiro

Luigi Dallapiccola

Arne Mellnäs

Luigi Dallapiccola

Luigi Dallapiccola die enige maanden geleden overleed, werd geboren in Pisino (bij Triëst), toen Oostenrijks en tegenwoordig Joegoslavisch gebied. In 1917 werd zijn familie als 'politiek onbetrouwbaar' naar Graz getransporteerd, een feit dat zijn houding tegenover onderdrukking, onvrijheid en geweld gestalte gaf, hiervan getuigen werken als de opera 'Il prigioniero' uit 1944/48, 'Canti di prigionia' uit 1938/41 en verder de 'Canti di liberazione' uit 1951/55. Daarnaast staan uiteraard andere werken zoals de Variaties voor orkest uit 1954, 'Tartiniana' voor viool en kamerorkest (1951), 'Parole di San Paolo' voor mezzosopraan en 10 instrumenten (1964), de opera 'Odysseus' (1968) etc.

Na de Eerste Wereldoorlog werd zijn familie gerehabiliteerd en kon hij in Florence piano gaan studeren aan het conservatorium, waar hij in 1931 leraar werd. Een tijdlang schreef hij muziekkritieken. Zijn eerste belangrijke compositie dateert van 1928. Sinds 1950 is hij als compositieleraar regelmatig in Amerika geweest en de universiteit van Michigan, en die van Glasgow in Schotland benoemden hem tot eredoctor.

De 'Due cori di Michelangelo Buonarroti il Giovane' (voor zesstemmig koor) zijn de twee eerste uit een serie van zes, die tussen 1933 en 1936 ontstonden. De vier andere zijn met instrumentale begeleiding. Ze staan aan het slot van zijn eerste scheppingsperiode, want in 1936 begon Dallapiccola zich bezig te houden met de twaalftoonsmuziek, die zijn composities tot op het laatst zou gaan beheersen. De spot en het cynisme die hem in de teksten van Michelangelo (500 jaar geleden geboren) nog aantrokken, komen in latere werken niet meer terug. Dan blijkt hij uitsluitend nog begaan met het lot van de mens in gevangenschap, gekweld door dictatuur en anderszins geterroriseerd door mensonterende machtsvormen.

Il Coro delle Malmaritate

All'altrui spese, donzelle, imparate,
All'altrui spese, imparate, donzelle,
Per non aver a dir piangendo poi:
Triste, mal maritate!
Quant'era me' per noi
Chiuderci per le celle,
Scavezzarci le chiome,
Mutarci abito e nome,
Vestir nero, bigio o bianco,
Arrandellarci 'l fianco
Di cordigli e di cuoi
Quant'era me' per noi!
Quant'era me' per noi!
Levarci a' mattutini,
Dar mano a'lumicini
Prima che canti 'l gallo!
Cacciarci in un Bigallo,
Entrare in un Rosano,
Metterci in un Majano,
Al Portico, al Boldrone
Darci, o 'n Pian di Mugnono
Farci vestir a Lapo,
O ver ficcare 'l capo
'N un Monticel di buoi
Quant' era me' per noi! Però imparate
E pensateci ben ben ben ben prima,
Che non vi s'abbia a dir poi: lima, lima.

Inhoud: Meisjes, trek lering uit de ervaring van anderen om later niet onder tranen te hoeven zeggen: Droevig, ongelukkig getrouwd. Wat zou het niet beter zijn geweest om ons op te sluiten in een cel, de haren los te maken, te veranderen van huis en naam, gekleed te gaan in grijs, zwart of wit, om ons te kastijden met koord en leer. Wat was het niet beter geweest om vroeg op te staan, bij het ochtendgloren kaarsjes aan te steken, voordat de haan kraait! Kortom, in een klooster te gaan. Wat zou dat niet beter zijn geweest. Trek daarom lering uit de ervaring van anderen, en denk eerst nog maar eens goed na, zodat je achteraf niet hoeft te zeggen: spijt, spijt!

Il Coro dei Malammogliati

Chi imparar vuole a tòr moglie
Mastri esperti eccoci qui;
E diciam che chi la toglie
Dato aver vedrà in duo dì
'N una diavola infernale,
'N una zucca senza sale.
Me ne stetti al detto altrui:
Un buon uom mi disse: 'Fa';
Oh minchion, minchion ch'io fui!
Inciampai (e ben mi sta)
'N una diavola infernale,
'N una zucca senza sale.
Ohimè! chè per bellezza
Ch'era tutta frondi e fior
Colsi poi frutti d'asprezza,
M'incontrai, ebbro d'amor,
'N una diavola infernale,
'N una zucca senza sale.
Zie, sorelle, madri e nonne
Lo staranno a inzipillar,
E dieci altre mone Cionne
Per finirlo d'affogar
'N una diavola infernale,
'N una zucca senza sale.
(Uit: 'Intermedi' per una commedia di Nicolò Arrighetti)

Inhoud: Wie een vrouw wil huwen, luistere naar ons, deskundigen. Neem van ons maar aan, dat zodra je eenmaal getrouwd bent, zij een hels monster, en een domme gans is. Ik volgde andermans raad. Een goede man zei me: doe het! Ik begon er aan en ik heb het geweten. Zij was een hels monster en een domme gans.
Wat mooi was toen het in bloei stond, werd, eenmaal geplukt, een wrange vrucht, en ik kwam, dronken van liefde, terecht bij een hels monster en een domme gans. Tantes, moeders, zusters en grootmoeders zullen hem betuttelen, en met hen nog vele anderen en hem het water tot de lippen doen komen. Een hels monster en een domme gans.

Claudio Monteverdi

Monteverdi, die de eerste hoogtepunten van de operakunst heeft gemaakt, toont in zijn acht bundels madrigaalmuziek (gepubliceerd tussen 1584 en 1638) de hele experimentele ontwikkeling van het klassieke vijfstemmige madrigaal naar de vocale solo-muziek met instrumentale begeleiding. Het Sestina 'Lagrime d'amante al sepolcro dell'amata', dat voorkomt in de zesde bundel (1614) houdt enerzijds vast aan de vijfstemmige koorzetting, gebruikt anderzijds de recitatief-stijl, die Monteverdi in zijn theaterwerken verder heeft uitgespeeld.
Het Sestina, een dichtvorm die teruggaat op de Troubadours (eind 12de – begin 13de eeuw), was bij de componisten uit het einde van de 16de eeuw erg in trek. De omvang van niet minder dan 39 versregels schiep de mogelijkheid om de lyrische inhoud muziek-dramatisch volledig uit te werken. Het merkwaardig gekunstelde, rederijkers-achtige rijmschema inspireerde soms tot een eerste aanzet van muzikaal-thematische variatievormen.

Lagrime d'amante al sepolcro dell' amata

Prima parte: Incenerite spoglie
Incenerite spoglie, avara tomba.
Fatta del mio bel Sol, terreno Cielo.
Ahi lasso! Ahi lasso, i' vegno ad inchinarvi in terra.
Con voi chius' è 'l mio cor' a marmi in seno,
E notte e giorno vive in pianto, in foco,
In duolo, in ira il tormentato Glauco.

Seconda parte: Ditelo voi
Ditelo voi, o fiumi, e voi ch' udiste Glauco
L'aria ferir di grida, in su la tomba
Erme campagne, e 'l san le Ninfe e 'l Cielo.
A me fu cibo il duol bevanda il pianto
Poi ch' il mio ben coprì gelida terra
Letto o sasso felice il tuo bel seno.

Terza parte: Darà la notte il sol
Darà la notte il sol lume alla terra;
Splenderà Cintia il di prima che Glauco
Di baciar d' honorar lasci quel seno che nido fu d' amor
che dura tomba preme
Ne sol d' alti sospir di pianto
Prodighe a lui saran le fere e 'l Cielo.

Quarta parte: Ma te raccoglie
Ma te raccoglie, o Ninfa, ingrembo 'l cielo,
Io per te miro vedova la terra
Deserti i boschi e correr fium' il pianto,
E Driade e Napee del mesto Glauco
Ridicono i lamenti e su la tomba
Cantano i pregi de l' amato seno.

Quinta parte: O chiome d' or
O chiome d' or neve gentil del seno
O gigli de la man
Ch' invido il cielo ne rapì
Quando chiuse in cieca tomba
Chi vi nasconde? ohimè
Ah muse qui sgorgate il pianto.

Sesta ed ultima parte: Dunque amate reliquie
Dunque amate reliquie un mar di pianto
non daran questi lumi al nobil seno
D'un freddo sasso?
Ecco l' afflitto Glauco
Fa risonar Corinna il mar e 'l Cielo.
Dicano i venti ogn' hor, dica la terra:
Ahi Corinna, ahi morte, ahi tomba.
Cedano al pianto i detti,
amato seno a te dia pace il Ciel,
Pac' a te Glauco prego honorata tomba e sacra terra.

Inhoud: Tot as geworden resten, hebzuchtige tombe, van mijn schone zon, mijn hemel op aarde. Ach, ik buig mij voor u neer, met u is mijn hart opgesloten in het graf. Glaucus verkeert dag en nacht in tranen, vuur, smart en woede.
Zegt het voort, rivieren, en gij die Glaucus' kreten hoorde bij het graf, eenzame velden, ook de nimfen en de hemelen hoorden het. Ik voedde mij met verdriet en dronk tranen, sinds de kille aarde mijn lief bedekt, gelukkig de rots boven jouw lichaam.
Eerder zal 's nachts de zon schijnen of overdag de maan dan dat Glaucus zal ophouden die geliefde borst te kussen die nu het harde graf drukt. En niet alleen de wilde dieren en de hemel zullen wenen.
Maar u, nimf, heeft de hemel opgenomen, om u zijn de bossen verlaten en de rivieren stromen als tranen. Nimfen van bomen en dalen herhalen de klachten van de droevige Glaucus en op het graf bezingen zij uw mooi lichaam.
Ach, gouden haren, sneeuwwitte borst, lelieblanke handen, die de hebzuchtige hemel wegrukte, wie verbergt u, opgesloten in het blinde graf. Wee mij, muzen, laat uw hier uw tranen de vrije loop.
Zullen dan, geliefde resten, deze ogen niet een zee van tranen storten over dit mooie lichaam in het kille graf. Zie, de diepgetroffen Glaucus laat zee en lucht weerklinken van Corinna. Laat wind en aarde voortzeggen: wee Corinna, wee dood, wee graf. Laat woorden wijken voor tranen. De hemel geve u vrede en u, Glaucus, en het geëerde graf en de heilige aarde.

Arne Mellnäs

Arne Mellnäs, geboren in Stockholm, studeerde compositie bij Blomdahl, Blacher, Max Deutsch, Ligeti en Gottfried Michael König (electronische muziek). Hij doceert muziektheorie aan de Koninklijke Muziekacademie in Stockholm. 'Succsim' is een vorm van abstracte koormuziek, d.w.z. dat er geen tekst wordt geïnterpreteerd. De koorstemmen hebben een instrumentale functie en maken ook gebruik van klanken zonder vastgestelde toonhoogtes.
'Succsim' werd gedeeltelijk geschreven als illustratiemateriaal voor een cursus koorzang. De afzonderlijke delen werden later samengevoegd en gecompleteerd tot een zelfstandig koorwerk. Formeel zou men kunnen zeggen dat het uit een aantal onafhankelijke tonale gebeurtenissen bestaat, die of wel *succ*essievelijk of wel *sim*ultaan gecombineerd zijn. De componist wilde in deze muziek elke afzonderlijke koorzanger 'bevrijden', op een manier die soms met zich meebrengt dat het ensemble uit elkaar valt, ten gunste van een individueel initiatief op melodisch en ritmisch gebied, dat echter niet in de stemmen onderling hoeft te vallen.

Het Zweeds Radio Kamerkoor

Gioacchino Rossini

Nadat hij in 1829 plotseling ophield met het componeren (van opera's), werd Rossini een legende. Van heinde en ver kwam men hem bezoeken en zelfs iemand als Wagner discussieerde eens met hem over de laatste ontwikkelingen van de muziek. Voor zijn plezier componeerde Rossini nog het een en ander, voornamelijk muzikale niemandalletjes, boordevol humor, satire en ironie. Hij noemde ze graag 'de zonden van mijn ouderdom'. 'La Passeggiata' is het laatste koorwerkje uit het 'Album per canto italiano'. Het lijkt meer op een virtuoze piano-solo met koorbegeleiding dan andersom.

La Passeggiata

Finchè sereno è il cielo,
limpida e cheta l'onda,
voghiam di sponda in sponda,
amor ne guiderà.

Al flutto, all'aura, ai fiori
noi parlerem d'amor,
e il palpito del core
per lor risponderà.

Ma ciel ! già fischia il vento,
s'increspa la laguna,
fischia il vento, presto !
rapidi il piè moviam,
presto ! il piè moviam,
ah ! no, la luna appare,
vano, timor fu solo,
in sì ridente suolo
cantiamo, si, cantiam.

Inhoud: Laten wij, zolang de hemel helder en het water kalm is, van oever tot oever roeien, met liefde als gids. Wij spreken over liefde met water, wind en bloemen, en de klop van ons hart antwoordt voor hen.
Hemel ! de wind steekt op, de lagune wordt woelig, laten wij ons snel uit de voeten maken. Ach nee, de maan komt op, onze angst was niet nodig, de aarde lachte in zichzelf. Laten wij zingen.

Olivier Messiaen

De 'Cinq Rechants' vormen het derde en laatste deel van een reeks werken die Messiaen zijn 'Trilogie van Tristan en Isolde' heeft genoemd. Het eerste, uit 1945, is de liedercyclus 'Harawi, chant de l'amour et de la mort', een liefdeslied uit de folklore van Peru en Ecuador. Het tweede : de gigantische 'Turangalîla-symfonie', die tussen 1946 en 1948 ontstond.
De delen van deze trilogie zijn voornamelijk thematisch gebonden. Zo grijpt Messiaen ook in de 'Cinq Rechants' terug op het Harawi-gegeven, maar daarnaast bijvoorbeeld op het middeleeuwse 'alba'-lied, een waarschuwing aan de minaars dat de nacht voorbij is en er gevaar bestaat dat men ontdekt wordt (vgl. Brangänes 'Mahnruf' in de tweede acte van 'Tristan').
De tekst is van Messiaen zelf. Deels bestaat ze uit een surrealistisch Frans, vol namen met liefdessymboliek en vol verbindingen tussen liefde en dood; deels is het een gevonden taal, waarvan de lettergrepen werden gecombineerd vanwege hun muzikaal-expressieve mogelijkheden.
Messiaen : 'Ondanks het hoge tempo van het werk, en ondanks de daardoor gesuggereerde dramatisch korte duur van het leven, staat de geliefde boven de Tijd, beheerst ze elke ritmische, muzikale en literaire techniek, beheerst ze – zoals Ligeia van Edgar A. Poe – zelfs de dood, terwijl haar ogen heel mysterieus rond trekken in het verleden en in de toekomst'.

Cinq rechants

I

Introduction : Hayo kapritama, la li la li la li la ssaréno.
Rechant : Les amoureux s'envolent, Brangien dans l'espace tu souffles.
Les amoureux s'envolent, vers les étoiles de la mort.
t k t k t k t k
ha ha ha ha ha soif
L'explorateur Orphée trouve son coeur dans la mort :
Couplet : Miroir d'étoile château d'étoile Yseult d'amour séparé.
Hayoma kapritama
Bulle de cristal d'étâoile mon retour.
Hayoma kapritama
Rechant : Les amoureux s'envolent, Brangien dans l'espace tu souffles.
Les amoureux s'envolent, vers les étoiles de la mort.
Couplet : Miroir d'étoile châteu d'étoile Yseult d'amour séparé.
Bulle de cristal d'étoile mon retour.
Barbe Bleue château de la septième porte
Hayoma kapritama
t k t k t k t k
Rechant : Les amoureux s'envolent, Brangien dans l'espace tu souffles.
Les amoureux s'envolent, vers les etoiles de la mort.
Coda : Hayo kapritama, la li la li la li la ssaréno.

II

Couplet : Ma première fois terre terre l'éventail déployé
Ma dernière fois terre l'éventail refermé
Lumineux mon rire d'ombre ma jeune étoile sur les fleuves.
Solo de flûte, berce les quatre lézards en t'éloignant.
Rechant : Mayoma kapritama ssarimâ
Couplet : Ma première fois terre l'éventail déployé
Ma dernière fois terre l'éventail refermé
Lumineux mon rire d'ombre ma jeune étoile sur les fleuves.
Solo de flûte, berce les quatre lézards en t'éloignant.
man mano mano nadja lâma krîta makrîta mayo ma yo ma
ma yo ma yo mata krî mata krîma lâdja na noma noma
Rechant : Mayoma kapritama ssarimâ
Coda : Mano mano nadja lama krîta
ma yo ma yo mata krî
solo de flûte berce les quatre lézards en t'éloignant

III

Introduction : Ma robe d'amour mon amour
Ma prison d'amour faite d'air léger.
Lila lila, ma mémoire, ma caresse.
Mayoma ssari ssari man thikâri
Couplet : Oumi annôla oumi oumi annola oumi sarî sarîsa flouti
Trianguillo robe tendre
Toute la beauté paysage neuf
Rechant : Troubadour Viviane Yseult, tous les cercles tous les yeux.
Pieuvre de lumière blesse foule rose ma caresse
Couplet : Oumi annôla oumi oumi annôla oumi sarî sarîsa flouti
Trianguillo robe tendre
Toute la beauté paysage neuf
Cheu cheu mayoma kalimolimo cheu cheu
Rechant : Troubadour Viviane Yseult, tous les cercles tous les yeux.
Pieuvre de lumière blesse foule rose ma caresse
Couplet : Oumi annôla oumi oumi annôla oumi sarî sarîsa flouti
Trianguillo robe tendre
Toute la beauté paysage neuf
Cheu cheu mayoma kalimolimo cheu cheu
Coda : Tous les philtres sont bus ce soir.

IV

Rechant : Niokhamâ palalan souki
Mon bouquet tout défait rayonne
Niokhamâ palalan souki
Les volets roses O'ha amour du clair au sombre
Couplet : Roma tama ssouka rava kali ssouka naham kassou
Rechant : Niokhamâ palalan souki
Mon bouquet tout défait rayonne
Niokhamâ palalan souki
Les volets roses O'ha amour du clair au sombre
Couplet : Roma tama ssouka rava klai ssouka naham kassou
Rechant : Niohkamâ palalan souki
Mon bouquet tout défait rayonne
Niokhamâ palalan souki
Les volets roses O'ha amour du clair au sombre
Couplet : Roma tama ssouka rava kali ssouka naham kassou
Rechant : Niokhamâ palalan souki
Mon bouquet tout défait rayonne
Niokhamâ palalan souki
Les volets roses O'ha amour du clair au sombre
Coda : Roma tama mon bouquet rayonne

V

Introduction : Mayoma kalimolimo mayoma kalimolimo
Tes yeux voyagent, dans le passé.
Mélodie solaire de corbeil courbe
tk tk tk tk
Couplet : Losangé ma fleur toujours
Philtre Yseult rameur d'amour
fée Viviane à mon chant d'amour
cercle du jour.
Hayo foule rose hayo bras tendu
Pieuvre aux tentacules d'or
Persée Méduse l'abeille l'alphabet majeur.
Rechant : Fleur du bourdon tourne à mort.
Quatre lézards le grotte pieuvre et la mort :
Corolle qui mord deuxième garde à manger d'abord. Ha
Rechant : Fleur du bourdon tourne à mort.
Quatre lézards le grotte pieuvre et la mort :
Corolle qui mord deuxième garde à manger d'abord. Ha
Couplet : Losangé ma fleur toujours
Philtre Yseult rameur d'amour
fée Viviane à mon chant d'amour
cercle du jour.
Hayo foule rose hayo bras tendu
Pieuvre aux tentacules d'or
Persée Méduse l'abeille l'alphabet majeur.
Coda : Mayoma kalimolimo mayoma kalimolimo
t k tk t k t k
dans l'avenir

Krzysztof Penderecki

Het 'Stabat Mater' is een gedicht over Maria als de 'Moeder van Smarten' toegeschreven aan de middeleeuwse dichter Jacopone da Todi, en in de 18de eeuw opgenomen in de katholieke liturgie.
In de zetting van Penderecki is het een klaagzang. De beginmelodie doet denken aan het gregoriaans. Ze bestaat uit een klagend motief van drie dichtbijeenliggende tonen. Uit dit motief ontwikkelt Penderecki de harmonische structuur. In het tweede deel wordt de klaagzang een smeekgebed. De schrijnende dissonanten lossen tenslotte op in een grote terts-accoord op het woord 'gloria', de hemelse glorie waar het gebed om vraagt.
Penderecki heeft dit Stabat Mater in 1965 opgenomen in zijn 'Lukas Passie'.

Stabat Mater

Stabat Mater dolorosa
iuxta crucem lacrimosa
dum pendebat Filius.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si videret
in tanto supplicio?

Eia Mater, fons amoris,
me sentire vim doloris
fac, ut tecum lugeam.

Fac ut ardeat cor meum
in amando Christum Deum,
ut sibi complaceam.

Christe cum sit hinc exire,
da per Matrem me venire
ad palmam victoriae.

Quando corpus morietur,
fac ut animae donetur
Paradisi gloria.

Jacopone da Todi
(ca. 1230–1306)

Vertaling: De moeder der smarten stond naast het kruis, waaraan haar Zoon hing.
Wie zou niet wenen, wanneer hij de beproeving van Christus' moeder zag.
Welaan moeder, bron van liefde, leer mij de kracht van uw verdriet kennen om met u te rouwen.
Laat mijn hart branden met u in liefde voor Christus om Hem te behagen.
Christus, als ik moet sterven, geef dat ik door uw moeder de palm der overwinning verkrijg.
Maak, dat, als het lichaam sterft, de ziel de glorie van het paradijs wordt geschonken.

Jean Berger

Jean Berger werd in 1909 in Duitsland geboren en vertrok in 1941 naar de Verenigde Staten. Hij studeerde o.m. aan de Universiteit van Heidelberg en kreeg compositie-onderricht van Louis Aubert in Parijs. Hij was werkzaam als begeleider en koordirigent in Europa en Latijns Amerika. Vervolgens was hij assistent-dirigent aan het Teatro Municipal en doceerde aan het conservatorium van Rio de Janeiro. Na de Tweede Wereldoorlog was hij achtereenvolgens verbonden aan Middlebury College, en de universiteiten van Illinois en Colorado. Hij schreef een aantal koorcomposities, het 'Caribbean Concerto' voor accordeon, 'Four sonnets' voor stem en strijkkwartet, 'Intrada' voor koperkwartet en 'Short Overture' voor strijkorkest. Psalmo brasileiro is gebaseerd op de tekst van de 150ste psalm.

Psalmo Brasileiro

O Deus, Está no Livro:
Louvai ao Senhor no seu sanctuario,
no firmamento de sua virtude;
Louvaio nasvirtudes delle;
segundo a multidão da sua grandeza;
Louvaio ao som da trombeta,
com psalterio e cithara;
Louvaio com adufe e frauta,
Louvaio com cordas e orgão;
Louvaio com cymbalos sonoros,
Louvaio com cymbalos de jubilo.
Todo espirito louve o Senhor.
Alleluia,
Senhor, Cymbalos e citharas não tenho não;
Mas eu vou fazer una procissão para voce:
Pra seu Menino, vou fazer uma novena,
Ladainhas pra sua Mamãe.
Aceite, meu Deuzinho!
E' Abel quem esta'lhe dando!
Cymbalos e citharas não tenho não!

Vertaling: In het Boek staat: Hallelujah! Looft God in Zijn heiligdom: looft hem in het uitspansel zijner sterkte;
Looft hem vanwege zijn mogendheden: looft hem naar de menigvuldigheid zijner grootheid;
Looft hem met geklank der bazuin; looft hem met de luit en met de harp;
looft hem met de trommel en de fluit; looft hem met snarenspel en orgel!
Looft hem met helklinkende cimbalen, looft hem met cimbalen van vreugdegeluid!
Alles wat adem heeft, love de Here! Hallelujah!
Heer, ik heb geen cimbalen en luiten! Maar ik zal een processie voor U houden, voor Uw zoon een novene, voor Uw moeder een litanie. Aanvaard het, lieve God! Het is Abel die het geeft. Cimbalen en luiten heb ik niet!

Eric Ericson

Eric Ericson werd in 1918 geboren en begon zijn dirigentenloopbaan in 1945 met het door hem opgerichte Zweedse Kamerkoor. Hij speelt een zeer belangrijke rol in het Zweedse koorwezen en inspireerde vele hedendaagse, vooral Zweedse componisten tot het schrijven koorwerken. Hiernaast doceert hij aan de Stockholmer Musikschule. Sinds 1950 is hij artistiek leider en dirigent van het Zweeds Radiokoor en vernieuwde het repertoire zowel als de zangstijl. In 1972 werd hem de Duitse Schallplatten-Preis toegekend voor de serie 'Europese koormuziek van vijf eeuwen'.

Het Zweeds Kamerkoor

Het Zweeds Kamerkoor, dat in 1945 door zijn huidige dirigent Eric Ericson werd opgericht, bestaat uit 28 zangers en zangeressen. Evenals het Zweeds Radiokoor is het Kamerkoor verbonden aan de Zweedse omroep, maar voor slechts eenderde van de diensttijd.
Het koor welks repertoire geheel door Ericson is samengesteld, is uitgegroeid tot een ideaal ensemble voor een gehele componistengeneratie. Het zeer veelzijdige repertoire omvat werken uit 1400 tot en met hedendaagse jazz-composities. Vanaf de jaren vijftig treedt het koor ook steeds meer in het buitenland op: in Nederland en West-Duitsland in 1957, Oostenrijk, Italië en Zwitserland in 1959, tijdens het Aldeburgh Festival in Engeland in 1964, in Hongarije en Tsjechoslowakije in 1968, in Berlijn met het Berlijns Filharmonisch Orkest in 1970 en in de Duitse Volksrepubliek in 1971.

Amsterdam – Concertgebouw
zondag 8 juni 1975 – 20.15 uur

Groningse Bachvereniging
La petite bande

dirigent Johan van der Meer
solisten jongenssopraan van het Tölzer Knabenchor
Kevin Smith, countertenor
Marius van Altena, tenor
Max van Egmond, bas
Bach: Hohe Messe

Amsterdam – Doopsgezinde Kerk
vrijdag 13 juni 1974 – 20.15 uur

Barokmuziek uit Spanje

Montserrat Figueras, sopraan
Jordi Savall, viola da gamba
Ton Koopman, clavecimbel
werken van Cabanilles, Soler, anonymi e.a.

Amsterdam – Concertgebouw
dinsdag 17 juni 1975 – 20.15 uur

St. John's College Choir
The Broken Consort

Muziek aan het hof van Elizabeth I
dirigenten George Guest
Ton Koopman
werken van Tye, Bevin, Gibbons, Dowland, Morley e.a.

Amsterdam – De Duif
zaterdag 21 juni 1975 – 20.15 uur

Nederlands Kamerkoor

dirigent Hans van den Hombergh
o.a. Josquin des Prez: Mis 'Pange lingua'